

wtorek, 13.08.2024

Sierpniowa Fatima

Św. Jan Paweł II w czasie wizyty w Fatimie w maju 1982 roku powiedział:

Wdzięczność, komunია, życie! W tych trzech słowach zawiera się wyjaśnienie mojej tu obecności w dniu dzisiejszym, a także waszej obecności. Tutaj moja podróż do Portugalii osiąga swój punkt kulminacyjny. Pragnę wobec was dokonać teraz pewnego zwierzenia.

Od dawna przybycie do Fatimy było moim zamiarem, o czym mówiłem po przylocie do Lizbony; ale kiedy przed rokiem, na placu Św. Piotra miał miejsce zamach, gdy odzyskałem świadomość, myśli moje pobiegły natychmiast ku temu Sanktuarium, ażeby w Sercu Matki Bożej złożyć podziękowanie za uratowanie mnie od niebezpieczeństwa. We wszystkim, co się wydarzyło, zobaczyłem – stale będę to powtarzał – specjalną opiekę macierzyńską Matki Bożej. I poprzez zbieg okoliczności – a proste zbiegi okoliczności nie istnieją w planach Bożej Opatrzności – dostrzegłem także wezwanie, a być może zwrócenie uwagi na przesłanie, które przed 65 laty stąd wyszło za pośrednictwem dzieci z pokornego, wiejskiego ludu, tak właśnie powszechnie znanych: trojga pastuszków z Fatimy.

I oto jestem tutaj z wami, pielgrzym pomiędzy pielgrzymami, w tym zgromadzeniu Kościoła pielgrzymującego, Kościoła żywego, świętego i grzesznego, ażeby «chwalić imię Pana, bowiem na wieki jego miłosierdzie» (Ps 135, 1), i ażeby osobiście wyśpiewać to miłosierdzie, bowiem «Miłosierdzie Pańskie, żeśmy nie zniszczyli, bo nie ustały litości Jego» (Lam 3, 22). Chcę raz jeszcze powtórzyć wobec was, ukochani Bracia i Siostry, słowa, które powiedziałem podczas pierwszej audiencji generalnej po zamachu (7 października 1981); są one jakby echem tego, co wydarzyło się 13 maja ubiegłego roku; wyrażają wdzięczność Najwyższemu, Naszej Pani i Matce, świętym patronom i wszystkim, którzy bezpośrednio lub pośrednio przyczynili się do uratowania mi życia i powrotu do zdrowia.

To «dzięki Panu nie zostałem unicestwiony» – powiedziałem po raz pierwszy w dniu święta Matki Bożej Różańcowej i powtarzam dzisiaj w Fatimie, która tyle mówi o różańcu, o odmawianiu «częstek różańca», jak mówili mali pasterze. Różaniec, cząstka różańca... Trwa i zawsze trwać będzie modlitwa wdzięczności, miłości i ufego błagania, modlitwa Matki Kościoła!

Ks. Leszek Węgrzyn, kazanie 13 sierpnia 2024

Procesja fatimska z lotu ptaka